

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

61023, м. Харків, вул. Весніна, 14, 2-й під'їзд. факс (057) 70-59-077

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Харків

«20» 04 2023 року

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції Кобилка Олександр Олексійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №12022221070000724 від 05.10.2022, за ознаками кримінального правопорушення – злочину передбаченого ч.2 ст.28, ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку із наявністю підстав для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 276-278 КПК України, –

П О В І Д О М И В:

Полякову Антону Олександровичу, 16.06.1981 року народження, уродженцю с. Приганка Крутихінського району Алтайського краю, Російської Федерації паспорт громадянина Росії 0104 530521, зареєстрованого з 26.07.2016 року Російська Федерація Новосибірська область, м. Новосибірськ, вул. Висоцького, б. 42 кв. 144, який є військовослужбовцем армії Російської Федерації, місце знаходження якого на даний час не встановлено.

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – зс РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами зс РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

З метою повномасштабного військового вторгнення, починаючи з 2021 року по лютий 2022 року на території РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованій території України сконцентрувались значні сили зс РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм іррегулярні угруповання.

У подальшому, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось нанесенням ракетно-артилерійські ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральна асамблея ООН ES-11/1 від 02.03.2022 "Про агресію проти України", п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи "Наслідки агресії Російської Федерації проти України", п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі "Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього" (Україна проти РФ та ін.).

У період з 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи зс та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення тисячі цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження тисяч цивільних об'єктів.

У ході активних бойових дій з метою подальшого руху зс РФ у напрямку м. Харків та забезпечення подолання супротиву військ України на території Харківської області військовослужбовцями зс РФ 24.02.2022 взято під повний контроль ряд

населених пунктів Борівської об'єднаної територіальної громади Ізюмського району Харківської області.

В цей час на території вказаних населених пунктів перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Починаючи з 24.02.2022 по початок липня 2022 року, більш точного часу не встановлено, військовослужбовці з РФ повністю контролювали територію населених пунктів населених пунктів Борівської об'єднаної територіальної громади Ізюмського району Харківської області, де розмістили бойову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях з метою повного підкорення жителів волі військовослужбовців РФ.

Маючи повний контроль над селищем Піски-Радківські Ізюмського району, Харківської області (Борівська ОТГ), військовослужбовці з РФ переконались, що на території населеного пункту проживає цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву волі окупантів, а також що на території села та поза його межами не розміщені військові об'єкти та підрозділи Збройних Сил України.

Згідно з положеннями ст. 2 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 (далі – Конвенція), учасниками якої є, зокрема Україна та РФ, Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до ст. 3 Конвенції сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої є раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Статтею 31 Конвенції передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також, ст. 32 Конвенції встановлено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Водночас, ч. 1 ст. 76 Протоколу, передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Крім того, відповідно до ст. 47 Бойового уставу з підготовки та ведення загальновійськового бою (частина II батальйон, рота), який затверджений наказом головнокомандувача сухопутними військами – заступника міністра оборони РФ від 31.08.2004 № 130, командири (начальники) усіх рівнів зобов'язані: знати та враховувати під час підготовки та під час ведення бою (виконання отриманого завдання) норми міжнародного гуманітарного права; вимагати їх знання та забезпечувати неухильне виконання підлеглим особовим складом; припиняти випадки порушення цих норм; притягувати до відповідальності осіб, які вчинили порушення.

При цьому п. 7 Настановлення з міжнародного гуманітарного права для ЗС РФ, затвердженого наказом міністра оборони РФ від 08.08.2001, забороняється вчиняти терор щодо цивільного населення.

Пунктом 46 зазначеного Настановлення передбачено, що жертви збройних конфліктів (у тому числі цивільне населення) користуються повагою та перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, якщо вони утримуються від будь-яких ворожих дій стосовно збройних сил.

Водночас пунктом 74 Настановлення передбачена відповідальність командира з'єднання (частини, підрозділи), розташованого на окупованій території, який зобов'язаний, поважаючи існуючі на окупованій території закони, вживати всіх залежних від нього заходів щодо забезпечення громадського порядку та безпеки, запобігання пограбуванню та незаконній конфіскації майна. Однак щодо цивільного населення можуть бути вжиті додаткові заходи контролю та забезпечення безпеки у зв'язку з воєнним станом.

Крім того, на виконання п. 149 Настановлення завданнями морально-психологічного забезпечення з урахуванням норм міжнародного гуманітарного права є:

- аргументоване переконання особового складу в необхідності дотримання принципів та норм міжнародного гуманітарного права;
- виховання особового складу у кращих російських традиціях гуманного ставлення до жертв збройних конфліктів та громадянського населення.

Таким чином, військовослужбовці з РФ, які контролювали територію с. Піски-Радківські Ізюмського району, Харківської області (Борівська ОТГ), були обізнані та повинні були дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права, а керівництво частини, які окупували населені пункти Харківської області, зобов'язані забезпечити дотримання норм міжнародного гуманітарного права їх підлеглими.

Однак, військовослужбовцями РФ умисно та систематично здійснювалися дії, які порушували закони та звичаї ведення війни, що закріплені в Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положенні про закони і звичаї війни на суходолі, Конвенції про захист цивільного населення під час війни, а також в інших міжнародних договорах, що визначають права і обов'язки військовослужбовців, а також цивільного населення.

Керівництво військовослужбовцями 30 мотострілкової бригади центрального округу РФ, які дислокувались на території с. Піски – Радківські Ізюмського району Харківської області здійснював військовослужбовець з РФ з позивним «Морячок» - громадянин рф Поляков Антон Олександрович, 16.06.1981 р.н.

В нестановлену під час досудового розслідування дату, але не раніше 06.05.2022 та не пізніше 07.05.2022, нестановлені під час досудового розслідування особи – військовослужбовці РФ за наказом Полякова А.О., реалізуючи злочинний умисел, направлений на здійснення за попередньою змовою групою осіб, жорстокого поводження з цивільним населенням с. Піски – Радківські Борівської ОТГ Ізюмського району Харківської області, а саме з окремими мешканцями, які брали участь у складі сил оборони для забезпечення національної безпеки України, в період 2014 – 2015 років, з метою відновлення і підтримання правопорядку на території тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей здійснювали комплекс активних заходів з використанням зброї та військової техніки, спрямованих на подолання збройної агресії Російської Федерації, а також збройного опору учасників терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», та які були звільнені з військової служби, о 10:00 годині приїхали за місцем мешкання потерпілого Кушина Віктора Григоровича, 07.10.1964 р.н., який приймав участь у проведенні АТО, за адресою: с. Піски –Радківські, вул. Оскільська, б. 41, де виявили громадянина України Кушина В.Г. після чого встановили його особу, а також факт прийняття ним участі у проведенні АТО на території тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей в період 2018 – 2019 років. В подальшому продовжуючи виконувати злочинний наказ Полякова А.О., застосовуючи при цьому електрошокер нанесли Кушину В.Г. декілька разів удари електрострумом в область спини та здійснили декілька пострілів зі зброї над головою останнього, після чого зв'язали руки позаду дротом, чим позбавили свободи пересування та почали проводити обушку його домоволодіння. Після чого, Кушину В.Г. наділи на голову мішок, тим самим позбавили можливості бачити те, що відбувається.

При цьому військовослужбовці з РФ, виконуючи наказ Полякова А.О., усвідомлювали, що перед ними цивільна особа, на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права, і їх дії порушують ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенції,

та є такими, які спрямовані на приниження честі, залякування, а також спричинення фізичних та моральних страждань цивільного населення.

Надалі, продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направленого на жорстоке поводження з цивільним населенням, впевнившись, що Кушин В.Г. на даний час не є військовослужбовцем ЗСУ, а також інших збройних формувань України, невістановлена група військових РФ у кількості 6-8 чоловік зі зброєю здійснюючи психологічний тиск помістили останнього в кузов автомобіля типу «Урал» з кузовом типу «кунг» з символікою «Z» та доставили останнього неподалік приміщення дитячого садку, який розташований по вул. Центральна 20-Б в с. Піски-Радківські Борівської ОТГ Харківської області де знаходилося місце постійної дислокації окупаційних військ РФ, де Поляков Антон Олександрович, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи закони та звичаї війни, підійшовши до автомобіля «Урал» з кузовом типу «кунг» з символікою «Z» та віддав наказ відвести Кушина В.Г. до підвалу території приватного домоволодіння, розташованого по вул. Паркова 6 в с. Піски Радківські Борівського ОТГ Ізюмського району Харківської області, з метою проведення подальшого їх допиту з метою отримання відомостей стосовно військовослужбовців ЗСУ з якими Кушин В.Г. товаришує, а також стосовно місцевих мешканців які допомагають військовослужбовцям ЗСУ та утримання в підвальному приміщенні, усвідомлюючи, що перед ним цивільна особа, яка не виконувала будь-яких бойових задач, одягнений у цивільний одяг та на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права, і їх дії порушують ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, та є такими, які спрямовані на приниження честі, залякування, а також спричинення фізичних та моральних страждань цивільного населення.

В цей же день, але не пізніше 07.05.2022, більш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено, невістановлені під час досудового розслідування військовослужбовці РФ виконуючи наказ Полякова А.О. доставили Кушина В.Г. до підвалу який розташований на території домоволодіння розташованого по вул. Паркова 6 в с. Піски Радківські Борівського ОТГ Ізюмського району, де ті ж самі невістановлені військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О., нанесли декілька ударів по тулубу прикладом автомату та помістили до погребу домоволодіння за вказаною адресою та присвоїли йому порядковий номер «№3», та наказали на нього відкликатись, чим позбавили Кушина В.Г. свободи пересування, та утримували їх проти власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води.

В подальшому протягом 7 діб Кушина В.Г. утримували у принизливих умовах у похідному погребі глибиною приблизно 2 метри, шириною та довжиною приблизно 2 метри, проти власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води, де постійно знаходилося не менше трьох осіб. Ті ж невістановлені військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О., систематично піддаючи останніх катуванням та мордуванням шляхом систематичних нанесень ударів палицею та електрошокером по тулубу, з метою завдання фізичних страждань поодавлення волі Кушина В.Г.

В подальшому, не пізніше 15 травня 2022 року невістановлені військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О. з метою визначення своєї переваги та зверхності, а також підтвердження факту перебування Кушина В.Г. в підвалі катівні за адресою: с. Піски-Радківські, вул. Паркова 6 поставили клеймо розпеченою залізним предметом (кочергою) в область верхньої задньої частини ноги,

чим спричинили згідно висновку судово-медичної експертизи № 09-330/2023 від 20.03.2023 легкі тілесні ушкодження, що спричинили за собою короточасний розлад здоров'я тривалістю понад 6-ти днів.

Крім того не пізніше 09.05.2022, більш точної дати під час досудового розслідування не встановлено, до території вищевказаного домоволодіння приїздив Поляков А.О. та віддав наказ невідомим під час досудового розслідування військовим РФ повторно допитати Кушина В.Г., застосовуючи насилля з метою отримання інформації стосовно співпраці з військовослужбовцями ЗСУ, після чого в цей же день невідомі військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О. провели допит Кушина В.Г., застосовуючи до нього фізичне насилля, а саме удари по тулубу та в область спини та рук палицями з ізоляційною стрічкою на кінцях.

Далі, Кушина В.Г. невідомим органом досудового розслідування особи з числа військовослужбовців РФ, які продовжили обмежувати свободу пересування останнього доставили в с. Рубці Ізюмського району Харківської області де всупереч його волі протягом 30 діб тримали в приміщенні сараю одного з територій приватного домоволодіння, примушуючи виконувати різну роботу (прибирати вулиці та копати окопи).

По закінченню 30 діб Кушина В.Г. відпустили.

Таким чином, Поляков А.О. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що виразилось у жорстокому поводженні з цивільним населенням с. Піски – Радківські Борова ОТГ Ізюмського району Харківської області під час збройної окупації даного населеного пункту здійсненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Разом з тим, в невідому під час досудового розслідування дату, але не раніше 06.05.2022 та не пізніше 07.05.2022, невідомі під час досудового розслідування особи – військовослужбовці РФ за наказом Полякова А.О., реалізуючи злочинний умисел, направлений на здійснення за попередньою змовою групою осіб, жорстокого поводження з цивільним населенням с. Піски – Радківські Борівської ОТГ Ізюмського району Харківської області, а саме з окремими мешканцями, які брали участь у складі сил оборони для забезпечення національної безпеки України, в період 2014 – 2015 років, з метою відновлення і підтримання правопорядку на території тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей здійснювали комплекс активних заходів з використанням зброї та військової техніки, спрямованих на подолання збройної агресії Російської Федерації, а також збройного опору учасників терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», та які були звільнені з військової служби, близько 11:00 невідомі під час досудового розслідування військовослужбовці РФ у кількості 6-8 чоловік зі зброєю виконуючи наказ Полякова А.О., направлений на здійснення за попередньою змовою групою осіб, жорстокого поводження з цивільним населенням с. Піски – Радківські Борівської ОТГ Ізюмського району Харківської області, а саме з окремими мешканцями, які брали участь у складі сил оборони для забезпечення національної безпеки України, в період 2014 – 2015 років, з метою відновлення і підтримання правопорядку на території тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей здійснювали комплекс активних заходів з використанням зброї та військової техніки, спрямованих на подолання збройної агресії російської федерації, а також збройного опору учасників терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», та які були звільнені з військової служби, приїхали за місцем мешкання потерпілого Анісімова Андрія

Анатолійовича, 15.10.1973 р.н. за адресою: с. Піски-Радьківські, вул. Перемоги, 6.7, який приймав участь у проведенні АТО, де виявили останнього встановили його особу, а також факт прийняття ним участі у проведенні АТО на території тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей в період 2018 – 2021 років. В подальшому, виконуючи наказ Полякова А.О., провели обшук домоволодіння за вказаною адресою, та почали проводити опитування Анісімова А.А., застосовуючи при цьому електрошокер яким декілька разів завдали удари електрострумом в область спини та здійснили декілька пострілів зі зброї над головою останнього, тим самим здійснюючи психологічний тиск позбавили Анісімова А.А. свободи пересування.

Надалі, продовжуючи реалізацію наказу Полякова А.О., направлено на жорстоке поводження з цивільним населенням, впевнившись, що Анісімов А.А. на даний час не є військовослужбовцем ЗСУ, а також інших збройних формувань України, невстановлена група військових рф у кількості 6-8 чоловік зі зброєю здійснюючи психологічний тиск позбавили Анісімова А.А. свободи пересування шляхом одягнення мішка на голову, помістили останнього в кузов автомобіля «Урал» з кузовом типу «кунг» з символікою «Z» де вже знаходився потерпілий Кушин В.Г. та доставили останніх неподалік приміщення дитячого садку, який розташований по вул. Центральна 20-Б в с. Піски-Радьківські Борівської ОТГ Харківської області де знаходилось місце постійної дислокації окупаційних військ рф. Поляков Антон Олександрович, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи закони та звичаї війни, підійшов до автомобілю «Урал» з кузовом типу «кунг» з символікою «Z» та віддав наказ відвести Анісімова А.А. до підвалу території приватного домоволодіння, розташованого по вул. Паркова 6 в с. Піски Радьківські Борівського ОТГ Ізюмського району Харківської області, з метою проведення подальшого його допиту з метою отримання відомостей стосовно військовослужбовців ЗСУ з якими Анісімов А.А. товаришує, а також стосовно місцевих мешканців які допомагають військовослужбовцям ЗСУ та утримання в підвальному приміщенні, усвідомлюючи, що перед ним цивільна особа, яка не виконувала будь-яких бойових задач, одягнений у цивільний одяг та на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права, і їх дії порушують ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, та є такими, які спрямовані на приниження честі, залякування, а також спричинення фізичних та моральних страждань цивільного населення.

В цей же день, але не пізніше 07.05.2022, більш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці РФ виконуючи наказ Полякова А.О. доставили Анісімова А.А. до підвалу який розташований на території домоволодіння розташованого по вул. Паркова 6 в с. Піски Радьківські Борівського ОТГ Ізюмського району, де ті ж самі невстановлені військовослужбовці рф, виконуючи наказ Полякова А.О., нанесли декілька ударів по тулубу прикладом автомату та помістили до погребу домоволодіння за вказаною адресою розмірами 2х2х2 та присвоїли йому порядковий номер «№2», та наказали на нього відкликатись, чим позбавили Анісімова А.А. свободи пересування, та утримували їх проти власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води.

В подальшому протягом 7 діб Анісімова А.А. утримували у принизливих умовах у похідному погребі глибиною приблизно 2 метри, шириною та довжиною приблизно 2 метри, проти власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води, де постійно знаходилось не менше трьох осіб. Ті ж

невстановлені військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О., систематично піддаючи останніх катуванням та мордуванням шляхом систематичних нанесень ударів пальцею та електрошокером по тулубу, з метою завдання фізичних страждань подавлення волі Анісімова А.А.

В подальшому, не пізніше 15 травня 2022 року невідомі військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О. з метою визначення своєї переваги та зверхності, а також підтвердження факту перебування Анісімова А.А. в підвалі катівні за адресою: с. Піски-Радківські, вул. Паркова 6 поставили клеймо розпеченою залізним предметом (кочергою) в область верхньої задньої частини ноги, чим спричинили згідно висновку судово-медичної експертизи № 09-331/2023 від 20.03.2023 легкі тілесні ушкодження, що спричинили за собою короточасний розлад здоров'я тривалістю понад 6-ти днів.

Крім того не пізніше 09.05.2022, більш точної дати під час досудового розслідування не встановлено, до території вищевказаного домоволодіння приїздив Поляков А.О. та видав наказ невідомим під час досудового розслідування військовим РФ повторно допитати Анісімова А.А., застосовуючи насилля з метою отримання інформації стосовно співпраці з військовослужбовцем ЗСУ, після чого в цей же день невідомі військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О. провели допит Анісімова А.А., застосовуючи до нього фізичне насилля, а саме удари по тулубу та в область спини та рук пальцями з ізоляційною стрічкою на кінцях.

Далі, Анісімова А.А. невідомі органом досудового розслідування особи з числа військовослужбовців РФ, які продовжили обмежувати свободу пересування останнього доставили в с. Рубці Ізюмського району Харківської області де всупереч його волі протягом 30 діб тримали в приміщенні сараю одного з територій приватного домоволодіння, примушуючи виконувати різну роботу (прибирати вулиці та копати окопи).

Таким чином, Поляков А.О. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що виразилось у жорстокому поводженні з цивільним населенням с. Піски – Радківські Борова ОТГ Ізюмського району Харківської області під час збройної окупації даного населеного пункту здійсненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, в невідому під час досудового розслідування дату, але не пізніше 13.05.2022 в невідомий під час досудового розслідування час, невідомі під час досудового розслідування особи – військовослужбовці РФ, реалізуючи злочинний умисел, направлений на здійснення за попередньою змовою групою осіб, жорстокого поводження з цивільним населенням с. Піски – Радківські Борівської ОТГ Ізюмського району Харківської області, а саме з окремими мешканцями, які брали участь у складі сил оборони для забезпечення національної безпеки України, в період 2014 – 2015 років, з метою відновлення і підтримання правопорядку на території тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей здійснювали комплекс активних заходів з використанням зброї та військової техніки, спрямованих на подолання збройної агресії російської федерації, а також збройного опору учасників терористичних організацій «ЛНР» та «ДНР», та які були звільнені з військової служби, приїхали за місцем мешкання потерпілого Дмитрієва Андрія Івановича, 23.08.1974 р.н., який є цивільною особою – місцевим мешканцем за відсутністю останнього провели обшук домоволодіння за адресою: с. Піски- Радківські, вул. Степова, б. 116, де знайшли шеврон зразка ЗСУ, після чого

через місцевих мешканців повідомили про необхідність з'явитись за адресою: вул. Центральна 20-Б в с. Піски-Радківські Борівської ОТГ Харківської області де знаходилось місце постійної дислокації окупаційних військ РФ.

Так, в невідомий під час досудового розслідування час, але не пізніше 15.05.2022 Дмитрієв А.І. знаючи що його розшукують військові РФ, прибув до приміщення дитячого садку, який розташований по вул. Центральна 20-Б в с. Піски-Радківські Борівської ОТГ Харківської області, де знаходилось місце постійної дислокації окупаційних військ РФ.

Дмитрієв А.І. підійшовши до постового – невідомої під час досудового розслідування особи -військовослужбовця РФ, назвав свої дані та повідомив, що його викликали, на що постовий по радіо передав вказану інформацію. Через деякий час до Дмитрієва А.І. вийшов Поляков Антон Олександрович, який погрожуючи застосуванням зброї, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи закони та звичаї війни, наказав Дмитрієву А.І. сісти в припаркований поруч автомобіль марки ВАЗ синього кольору, а невідомий під час досудового розслідування особі – військовослужбовцю РФ віддав наказ відвести Дмитрієва А.І. до території домоволодіння по вул. Парковій 6 с. Піски- Радківські, з метою проведення подальшого допиту та його утримання в підвалі.

В цей же день, але не пізніше 15.05.2022, біляш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено, невідомий під час досудового розслідування військовослужбовець РФ виконуючи наказ Полякова А.О. доставив Дмитрієва А.І. на територію приватного домоволодіння, розташованого по вул. Паркова 6 в с. Піски Радківські Борівського ОТГ Ізюмського району Харківської області, де вже знаходились невідомі під час досудового розслідування особи – військовослужбовці РФ у кількості близько 8-10 осіб, та вдаривши декілька разів прикладом автомату в область спини, наказав Дмитрієву А.І. пройти до столу, який знаходився на території вказаного домоволодіння та почав, разом з іншим невідомим військовим РФ показувати вилучений під час обшуку у його домоволодінні шеврон ЗСУ, при цьому застосовуючи психологічний тиск наказали покласти руки на стіл, при цьому невідомі під час досудового розслідування особа – військово службовець РФ почав наносити удари молотком біля пальців рук, намагаючись отримати від Дмитрієва А.І. інформацію про військових ЗСУ. Не отримавши бажаної відповіді інші двоє невідомі під час досудового розслідування особи – військовослужбовці РФ, виконуючи наказ Полякова А.О., почали наносити удари в область рук, спини та тулубу пластиковою палицею білого кольору на кінцях якої була намотана ізоляційна стрічка синього та чорного кольору, усвідомлюючи, що перед ними цивільна особа, яка не виконувала будь-яких бойових задач, одягнений у цивільний одяг та на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права, і їх дії порушують ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, та є такими, які спрямовані на приниження честі, залякування, а також спричинення фізичних та моральних страждань цивільного населення.

В подальшому, Дмитрієву А.І. погрожуючи зброєю той військовий рф, який його туди привіз, наказав йти до підвалу який розташований на території домоволодіння розташованого по вул. Паркова 6 в с. Піски Радківські Борівського ОТГ Ізюмського району. Після чого його помістили до погребу домоволодіння за вказаною адресою глибиною приблизно 2 метри, шириною та довжиною приблизно 2 метри, де вже знаходилось біля 5 невідомі під час досудового розслідування осіб, чим позбавили Дмитрієва А.І. свободи пересування, та утримували його проти

власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води, присвоївши йому порядковий номер «№13» та наказав відкликатись на нього.

В подальшому протягом 5 діб, Дмитрієва А.І. утримували у принизливих умовах у похідному погребі глибиною приблизно 2 метри, шириною та довжиною приблизно 2 метри, проти власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води, де постійно знаходилося від 3 до 6 осіб.

Через 7 діб, точної дати не встановлено але не пізніше 21.05.2022 до території вказаного домоволодіння прибув Поляков А.О. та надав наказ підняти з погреба Дмитрієва А.І.. Після чого Поляков А.О. перебуваючи зі зброєю ставив питання Дмитрієву А.І. стосовно того чи всю відому інформацію він надав, погрожуючи тим, що якщо Дмитрієв А.І. збрехав, то він особисто його вб'є та наказав з місця свого постійного мешкання не відлучатись та прибувати за першою вказівкою, після чого Дмитрієва А.І. відпустив додому, наказавши за першою вимогою з'явитись до нього.

Таким чином, Поляков А.О. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що виразилось у жорстокому поводженні з цивільним населенням с. Піски – Радківські Борова ОТГ Ізюмського району Харківської області під час збройної окупації даного населеного пункту здійсненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

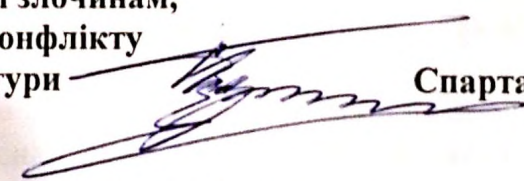
Слідчий СУ ГУНП в
Харківській області
майор поліції

Олександр КОБИЛКА

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор, який здійснює процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні-
в.о. начальника відділу протидії злочинам,
вчиненим у умовах збройного конфлікту
Харківської обласної прокуратури

Спартак БОРИСЕНКО

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 2023 р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний: _____ / _____

Захисник: _____

Гайдаров О.Г. / М 20.04.2023

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області
майор поліції

Олександр КОБИЛКА

ПЕРЕВОД

ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ В ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ СЛЕДСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ

61023, г. Харьков, ул. Весенняя, 14, 2-й подъезд

факс (057) 70-59-077

УВЕДОМЛЕНИЕ

о подозрении

г. Харьков

20.04.2023

Следователь СУ ГУНП в Харьковской области майор полиции Кобылин Александр Алексеевич рассмотрел материалы уголовного производства № 12022221070000724 от 05.10.2022 по признакам уголовных преступлений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины и установил наличие достаточных доказательств для сообщения подозрения в совершении уголовных преступлений, в соответствии со статьями 42, 276, 277, 278 УПК Украины -

П О В І Д О М И В:

Палажкову Антону Александровичу, 16.06.1981 года рождения, уроженца с. Пригнанка Крутишинского района Алтайского края, Российской Федерации паспорт гражданина России 0104 530521, зарегистрированного с 26.07.2016 года Российской Федерации Новосибирская область, г. Новосибирск, ул. Высокého, д. 42 кв. 144, который является военнослужащим армии Российской Федерации, место нахождения которого на данное время не установлена -

о том, что он подозревается в совершении уголовного правонарушения - преступления, предусмотренного, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее - РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее - ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечили военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г. Севастополя. 18 марта 2014 года Россия объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и в начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители регулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых созданы незаконные вооруженные формирования, функционирующие и по настоящее время.

Дата начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, оккупированы Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

С целью полномасштабного военного вторжения, начиная с 2021 года по февраль 2022 года на территории РФ, Республики Беларусь и временно оккупированной территории Украины сконцентрировались значительные силы ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им регулярные группировки.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, около четырех часов утра того же дня, ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением артиллерийских ударов и бомбардировки авиацией объектов по всей территории Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 "Об агрессии против Украины", п.п. 1, 3 Заключения 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы "Последствия агрессии Российской Федерации против Украины", п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу "Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказания за него" (Украина против РФ и др.)".

В период с 5 часов 24 февраля 2022 г. и до этого времени подразделения ВС и других военных формирований РФ осуществляют попытки оккупации украинских городов, сопровождающиеся боевым применением авиации, артиллерийскими и ракетными ударами, а также применением бронированной техники и другого вооружения. При этом огневые удары производятся по объектам, защищенным нормами международного гуманитарного права. Указанные действия привели к тяжелым последствиям в виде гибели и ранения тысячи гражданских лиц, в том числе женщин и детей, уничтожения и повреждения тысяч гражданских объектов.

В ходе активных боевых действий с целью дальнейшего движения ВС РФ в направлении г. Харьков и обеспечения преодоления сопротивления войск Украины на территории Харьковской области военнослужащими с РФ 24.02.2022 взят под полный контроль ряд населенных пунктов Боровской объединенной территориальной общины Изюмского района Харьковской области.

В это время на территории указанных населенных пунктов находилось гражданское население, не участвовавшее в вооруженном конфликте.

Начиная с 24.02.2022 по начало июля 2022 года, более точного времени не установлено, военнослужащие ВС РФ полностью контролировали территорию населенных пунктов Боровской объединенной территориальной общины Изюмского района Харьковской области, где разместили боевую технику, беспрепятственно передвигались улицами, пользовались имуществом жителей, общались с ними, запугивали их и угрожали физической расправой, контролировали их перемещение в пределах населенного пункта, проводили рейды по домовладениям с целью полного покорения жителей воли военнослужащих РФ.

Имея полный контроль над поселком Пески-Радьковские Изюмского района Харьковской области (Боровская ОТГ), военнослужащие ВС РФ убедились, что на территории населенного пункта проживает гражданское население, которое не участвует в вооруженном конфликте и не может оказывать какого-либо сопротивления воле оккупантов, а также что на территории села и за его пределами не размещены военные объекты и подразделения Вооруженных сил Украины.

Согласно положениям ст. 2 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949 (далее – Конвенция), участниками которой являются, в частности Украина и РФ, Конвенция применяется ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договорными Сторонами, даже если одна из них не признает состояние войны. Конвенция также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается вооруженному сопротивлению.

Статьей 147 Конвенции предусмотрено, что серьезными нарушениями являются действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции.

Согласно ст. 3 Конвенции стороны договорились, что с лицами, не принимающими активного участия в боевых действиях, обращаются гуманно, без какой-либо враждебной дискриминации, причиной которой являются раса, цвет кожи, религия или верование, пол, происхождение или имущественное положение или какие-либо другие подобные критерии.

С этой целью являются запрещенными и оставаться запрещенными в любое время и в любом случае такие деяния в отношении указанных выше лиц:

а) насилие над жизнью и личностью, в том числе все виды убийств, причинение увечья, жестокое обращение и пытки;

с) надругательство над человеческим достоинством, в частности оскорбительное и унижительное обращение.

В соответствии с положениями ст. 27 Конвенции лица, находящиеся под защитой, имеют право при любых обстоятельствах на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозные убеждения и обряды, привычки и обычаи. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или устрашения, от обид и любопытства толпы.

Женщины нуждаются в особой защите от любого посягательства в их честь и, в частности, защиты от изнасилования, принуждения к проституции или любой другой формы посягательства на их нравственность.

Статьей 31 Конвенции предусмотрено, что никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или третьих лиц каких-либо сведений.

Также ст. 32 Конвенции установлено, что Высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение каких-либо мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, находящихся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, которые не вызваны потребностью лечения находящегося под защитой лица, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

Согласно ч. 1 ст. 33 Конвенции ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое оно не совершило лично. Коллективные наказания, как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Согласно ч. 2 ст. 75 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949, касающимся защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 г. (далее – Протокол), запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте такие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов:

а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности:

а.1) убийство;

б) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижающее и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме;

в) угрозы совершить любое из вышеперечисленных действий.

В то же время, ч. 1 ст. 76 Протокола предусмотрено, что женщины пользуются особым уважением и им обеспечивается защита, в частности, от изнасилования, принуждения к проституции и любых других форм непристойных посягательств.

Кроме того, согласно ст. 47 Боевого устава по подготовке и ведению общевойскового боя (часть II батальон, рота), который утвержден приказом главнокомандующего сухопутными войсками – заместителем министра обороны РФ от 31.08.2004 № 130, командиры (начальники) всех уровней обязаны: знать и учитывать подготовки и ведения боя (выполнение полученного задания) нормы международного гуманитарного права; требовать их знания и обеспечивать неукоснительное исполнение подчиненным личным составом; прекращать случаи нарушения этих норм; привлекать к ответственности лиц, совершивших нарушение.

При этом п. 7 Наставления по международному гуманитарному праву для ВС РФ, утвержденного приказом министра обороны РФ от 08.08.2001, запрещается совершать террор в отношении гражданского населения.

Пунктом 46 указанного наставления предусмотрено, что жертвы вооруженных конфликтов (в том числе гражданское население) пользуются уважением и находятся под защитой международного гуманитарного права, если они воздерживаются от каких-либо враждебных действий в отношении вооруженных сил.

В то же время пунктом 74 Наставления предусмотрена ответственность командира соединения (части, подразделения), расположенного на оккупированной территории, который обязан, уважая существующие на оккупированной территории законы, принимать все зависящие от него меры по обеспечению общественного порядка и безопасности, предотвращению ограбления и незаконной конфискации имущества. Однако в отношении гражданского населения могут быть приняты

дополнительные меры контроля и обеспечения безопасности в связи с военным положением.

Кроме того, во исполнение п. 149 Наставления задачами морально-психологического обеспечения с учетом норм международного гуманитарного права являются:

- аргументированное убеждение личного состава в необходимости соблюдения принципов и норм международного гуманитарного права;
- воспитание личного состава в лучших российских традициях гуманного отношения к жертвам вооруженных конфликтов и гражданского населения.

Таким образом, военнослужащие ВС РФ, контролировали территорию с. Пески-Радковские Изюмского района, Харьковской области (Боровская ОТГ), были осведомлены и должны были соблюдать нормы международного гуманитарного права, а руководство частей, оккупировавших населенные пункты Харьковской области, обязаны обеспечить соблюдение норм международного гуманитарного права их подчиненными.

Однако, военнослужащими РФ умышленно и систематически совершались действия, нарушающие законы и обычаи войны, закрепленные в Конвенции о законах и обычаях войны на суше и приложении к ней: Положения о законах и обычаях войны на суше, Конвенции о защите гражданского населения во время войны, а также в других международных договорах, определяющих права и обязанности военнослужащих, а также гражданское население.

Руководство военнослужащими 30 мотострелковой бригады центрального округа РФ, которые дислоцировались на территории с. Пески – Радковские Изюмского района Харьковской области осуществлял военнослужащий из России с позывным «Морячок» - гражданин России Поляков Антон Александрович, 16.06.1981 г.р.

В неустановленную во время досудебного расследования дату, но не ранее 06.05.2022 и не позднее 07.05.2022, неустановленные во время досудебного расследования лица – военнослужащие РФ по приказу Полякова А.А., реализуя преступный умысел, направленный на осуществление по предварительному сговору группой лиц, жестокого обращения с гражданским населением с. Пески – Радковские Боровской ОТГ Изюмского района Харьковской области, а именно с отдельными жителями, принимавшими участие в составе сил обороны для обеспечения национальной безопасности Украины, в период 2014-2015 годов, с целью восстановления и поддержания правопорядка на территории временно оккупированных районов Донецкой и Луганской областей осуществляли комплекс активных мероприятий с использованием оружия и военной техники, направленных на преодоление вооруженной агрессии Российской Федерации, а также вооруженного сопротивления участников террористических организаций «ЛНР» и «ДНР», и которые были уволены с военной службы, в 10:00 приехали по месту жительства потерпевшего Кушина Виктора Григорьевича, 07.10.1964 г.р., принимавший участие в проведении АТО, по адресу: с. Пески – Радковские, ул. Оскольская, д. 41, где обнаружили гражданина Украины Кушина В.Г. после чего установили его личность, а также факт принятия им участия в проведении АТО на территории временно оккупированных районов Донецкой и Луганской областей в период 2018 – 2019 годов. В дальнейшем продолжая выполнять преступный приказ Полякова А.А., применяя при этом электрошокер, нанесли Кушину В.Г. несколько раз удары электрическим током в область спины и произвели несколько выстрелов из оружия над головой последнего, после чего связали руки проволокой, чем лишили свободы передвижения и начали проводить обыск его домовладения. После этого, Кушину В.Г. надели на голову мешок, тем самым лишили возможности видеть происходящее.

При этом военнослужащие ВС РФ, выполняя приказ Полякова А.А., осознавали, что перед ними гражданское лицо, на которое распространяются нормы международного гуманитарного права, и их действия нарушают ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенции и являются такими, которые направлены на унижение чести, запугивание, а также причинение физических и моральных страданий гражданского населения.

В последствии, продолжая реализацию совместного преступного умысла, направленного на жестокое обращение с гражданским населением, убедившись, что Кушин В.Г. в настоящее время не является военнослужащим ВСУ, а также других вооруженных формирований Украины, неустановленная группа военных РФ в количестве 6-8 человек с оружием, осуществляя психологическое давление, поместили последнего в кузов автомобиля типа «Урал» с кузовом типа «кунг» с символикой «Z», и доставили последнего неподалеку помещение детского сада, расположенного по ул. Центральная 20-Б в с. Пески-Радьковские Боровской ОТГ Харьковской области где находилось место постоянной дислокации оккупационных войск России, где Поляков Антон Александрович, имея умысел на жестокое обращение с гражданским населением, нарушая законы и обычаи войны, подойдя к автомобилю «Урал» с кузовом типа «кунг» с символикой «Z» отдал приказ отвести Кушин В.Г. в подвал территории частного домовладения, расположенного по ул. Парковая 6 в с. Пески Радьковские Боровского ОТГ Изюмского района Харьковской области с целью проведения дальнейшего его допроса, с целью получения сведений о военнослужащих ВСУ с которыми Кушин В.Г. дружит, а также в отношении местных жителей, которые помогают военнослужащим ВСУ и содержание в подвальном помещении, осознавая, что перед ним гражданское лицо, не выполнявшее каких-либо боевых задач, одетое в гражданскую одежду и на которое распространяются нормы международного гуманитарного права, и их действия нарушают ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949, и являются такими, которые направлены на унижение чести, устрашения, а также причинение физических и моральных страданий гражданского населения.

В этот же день, но не позднее 07.05.2022 более точного времени в ходе досудебного расследования не установлено, неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие РФ выполняя приказ Полякова А.А. доставили Кушина В.Г. в подвал, расположенный на территории домовладения, расположенного по ул. Парковая 6 в с. Пески Радьковские Боровского ОТГ Изюмского района, где те же неустановленные военнослужащие России, выполняя приказ Полякова А.А., нанесли несколько ударов по туловищу прикладом автомата и поместили в погреб домовладения по указанному адресу и присвоили ему порядковый номер «№3», и приказали на него отозваться, чем лишили Кушина В.Г. свободы передвижения и удерживали их против собственной воли в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды.

В дальнейшем в течение 7 суток Кушина В.Г. содержали в унижительных условиях в походном погребе глубиной примерно 2 метра, шириной и длиной примерно 2 метра против собственной воли в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды, где постоянно находилось не менее трех человек. Те же неустановленные военнослужащие РФ, выполняя приказ Полякова А.А., систематически подвергали последнего пыткам путем систематических нанесений ударов палкой и электрошокером по туловищу, с целью нанесения физических страданий по подавлению воли Кушина В.Г.

В дальнейшем, не позднее 15 мая 2022 года неустановленные военнослужащие РФ, выполняя приказ Полякова А.А. в целях определения своего превосходства и главенства, а также подтверждения факта пребывания Кушина В.Г. в подвале пыточной по адресу: с. Пески-Радьковски, ул. Парковая 6 поставили клеймо

раскаленной железным предметом (кочергой) в область верхней задней части ноги, чем совершили согласно вывода судебно-медицинской экспертизы № 09-330/2023 от 20.03.2023 легкие телесные повреждения, повлекшие за собой кратковременное расстройство здоровья на протяжении более 6 дней.

Кроме того, не позднее 09.05.2022, более точной даты во время досудебного расследования не установлено, к территории вышеуказанного домовладения приезжал Поляков А.А. и отдал приказ неустановленным во время досудебного расследования военным РФ повторно допросить Кушнина В.Г., применяя насилие с целью получения информации о сотрудничестве с военнослужащими ВСУ, после чего в этот же день неустановленные военнослужащие РФ, выполняя приказ Полякова А.А. провели допрос Кушнина В.Г., применяя к нему физическое насилие, а именно удары по туловищу и в область спины и рук палками с изолянтной на концах.

Далее, Кушнина В.Г. неустановленные органом досудебного расследования лица из числа военнослужащих РФ, продолжая ограничивать свободу передвижения последнего доставили в с. Рубцы Изюмского района Харьковской области, где вопреки его воле, в течение 30 суток держали в помещении сарая одного из территорий частного домовладения, заставляя выполнять разную работу (убирать улицы и копать окопы).

По истечении 30 суток Кушнина В.Г. отпустили.

Таким образом, Поляков А.А. обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, что выразилось в жестоком обращении с гражданским населением с. Пески – Радьковские Боровая ОТГ Изюмского района Харьковской области во время вооруженной оккупации данного населенного пункта, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Вместе с тем, в неустановленную во время досудебного расследования дату, но не ранее 06.05.2022 и не позднее 07.05.2022, неустановленные во время досудебного расследования лица – военнослужащие РФ по приказу Полякова А.А., реализуя преступный умысел, направленный на осуществление за предварительным сговором группой лиц, жестокого обращения с гражданским населением с. Пески – Радьковские Боровской ОТГ Изюмского района Харьковской области, а именно с отдельными жителями, принимавшими участие в составе сил обороны для обеспечения национальной безопасности Украины, в период 2014-2015 годов, с целью восстановления и поддержания правопорядка на территории временно оккупированных районов Донецкой и Луганской областей осуществляли комплекс активных мероприятий с использованием оружия и военной техники, направленных на преодоление вооруженной агрессии Российской Федерации, а также вооруженного сопротивления участников террористических организаций «ЛНР» и «ДНР», которые были уволены с военной службы, около 11:00 не установлены во время досудебного расследования военнослужащие РФ в количестве 6-8 человек с оружием выполняя приказ Полякова А.А., направленный на осуществление по предварительному сговору группой лиц, жестокого обращения с гражданским населением с. Пески – Радьковские Боровской ОТГ Изюмского района Харьковской области, а именно с отдельными жителями, принимавшими участие в составе сил обороны для обеспечения национальной безопасности Украины, в период 2014 – 2015 годов, с целью восстановления и поддержания правопорядка на территории временно оккупированных районов Донецкой и Луганской областей осуществляли комплекс активных мероприятий с использованием оружия и военной техники, направленные на преодоление вооруженной агрессии Российской Федерации, а также вооруженного

сопротивления участников террористических организаций «ЛНР» и «ДНР», которые были уволены с военной службы, приехали по месту жительства потерпевшего Анисимова Андрея Анатольевича, 15.10.1973 г.р. по адресу: с. Пески-Радьковские, ул. Победы, д.7, принимавшего участие в проведении АТО, где обнаружили последнего, установили его личность, а также факт принятия им участия в проведении АТО на территории временно оккупированных районов Донецкой и Луганской областей в период 2018 – 2021 годов. В дальнейшем, выполняя приказ Полякова А.А., провели обыск домовладения по указанному адресу, и начали проводить опрос Анисимова А.А., применяя при этом электрошокер, которым несколько раз нанесли удары электротоком в область спины и произвели несколько выстрелов из оружия над головой последнего, тем самым осуществляя психологическое давление лишили Анисимова А.А. свободы передвижения.

В дальнейшем, продолжая реализацию приказа Полякова А.А., направленного на жестокое обращение с гражданским населением, убедившись, что Анисимов А.А. в настоящее время не является военнослужащим ВСУ, а также других вооруженных формирований Украины, неустановленная группа военных РФ в количестве 6-8 человек с оружием осуществляя психологическое давление лишили Анисимова А.А. "Урал" с кузовом типа "кунг" с символикой "Z", где уже находился пострадавший Кушин В.Г. и доставили последних неподалеку помещение детского сада, расположенного по ул. Центральная 20-Б в с. Пески-Радьковские Боровской ОТГ Харьковской области где находилось место постоянной дислокации оккупационных войск РФ Поляков Антон Александрович, имея умысел на жестокое обращение с гражданским населением, в нарушение законов и обычаев войны, подошел к автомобилю «Урал» с кузовом типа «кунг» с символикой «Z» и отдал приказ отвести Анисимова А.А. в подвал территории частного домовладения, расположенного по ул. Парковая 6 в с. Пески Радьковские Боровского ОТГ Изюмского района Харьковской области с целью проведения дальнейшего его допроса с целью получения сведений о военнослужащих ВСУ с которыми Анисимов А.А. дружит, а также в отношении местных жителей, которые помогают военнослужащим ВСУ где находилось место неизменной дислокации оккупационных войск России. Поляков Антон Александрович, имея умысел на жестокое обращение с гражданским населением, в нарушение законов и обычаев войны, подошел к автомобилю «Урал» с кузовом типа «кунг» с символикой «Z» и отдал приказ отвести Анисимова А.А. в подвале территории частного домовладения, расположенного по ул. Парковая 6 в с. Пески Радьковские Боровского ОТГ в Изюмском районе Харьковской области с целью проведения дальнейшего его допроса с целью получения сведений о военнослужащих ВСУ с которыми Анисимов А.А. дружит, а также в отношении местных жителей, помогающих военнослужащим ВСУ и содержание в подвальном помещении, осознавая, что перед ним гражданское лицо, не выполнявшее каких-либо боевых задач одетое в гражданскую одежду и на которое распространяются нормы международного гуманитарного права, и их действия нарушают ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949, и являются такими, которые направлены на унижение чести, устрашения, а также причинение физических и моральных страданий гражданского населения.

В этот же день, но не позднее 07.05.2022 более точного времени в ходе досудебного расследования не установлено, неустановленные во время досудебного расследования военнослужащие РФ выполняя приказ Полякова А.А. доставили Анисимова А.А. в подвал, расположенный на территории домовладения, расположенного по ул. Парковая 6 в с. Пески Радьковские Боровского ОТГ Изюмского района, где те же неустановленные военнослужащие России, выполняя приказ Полякова А.А., нанесли несколько ударов по туловищу прикладом автомата и

поместили к погребу домовладения по указанному адресу размерами 2х2х2 и прикрепили ему», порядковый номер №2, и приказали на него отзывать, чем лишили Анисимова А.А. свободы передвижения и удерживали их против собственной воли в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды.

В дальнейшем в течение 7 суток Анисимов А.А. содержали в унизиительных условиях в походном погребе глубиной примерно 2 метра, шириной и длиной примерно 2 метра против собственной воли в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды, где постоянно находилось не менее трех человек. Те же неустановленные военнослужащие России, выполняя приказ Полякова А.А., систематически подвергая последних пыткам и пыткам путем систематических нанесений ударов палкой и электрошокером по туловищу, с целью нанесения физических страданий подавления свободы Анисимова А.А.

В дальнейшем, не позднее 15 мая 2022 г. неустановленные военнослужащие РФ, выполняя приказ Полякова А.А. с целью определения своего превосходства и превосходства, а также подтверждение факта пребывания Анисимова А.А. в подвале домовладения по адресу: с. Пески-Радковские, ул. Парковая 6 поставили клеймо раскаленной железным предметом (кочергой) в область верхней задней части ноги, чем повлекли согласно выводу судебно-медицинской экспертизы № 09-331/2023 от 20.03.2023 легкие телесные повреждения, повлекшие за собой кратковременное расстройство здоровья сроком более 6 дней.

Кроме того, не позднее 09.05.2022, более точной даты во время досудебного расследования не установлено, к территории вышеуказанного домовладения приезжал Поляков А.А. и отдал приказ неустановленным во время досудебного расследования военным РФ повторно допросить Анисимова А.А., применяя насилие с целью получения информации о сотрудничестве с военнослужащим ВСУ, после чего в этот же день неустановленные военнослужащие РФ, выполняя приказ Полякова А.А. провели допрос Анисимова А.А., применяя к нему физическое насилие, а именно удары по туловищу и в область спины и рук палками с изоляционной лентой на концах.

Далее, Анисимова А.А. неустановленные органом досудебного расследования лица из числа военнослужащих России, продолживших ограничивать свободу передвижения последнего доставили в с. Рубцы Изюмского района Харьковской области, где вопреки его воле, в течение 30 суток держали в помещении сарая одного из территорий частного домовладения, заставляя выполнять разную работу (убирать улицы и копать окопы).

Таким образом, Поляков А.А. обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, что выразилось в жестоком обращении с гражданским населением с. Пески – Радковские Боровая ОТГ Изюмского района Харьковской области во время вооруженной оккупации данного населенного пункта, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Кроме того, в неустановленную в ходе досудебного расследования дату, но не позднее 13.05.2022 в неустановленное в ходе досудебного расследования время, неустановленные в ходе досудебного расследования лица – военнослужащие РФ, реализуя преступный умысел, направленный на осуществление по предварительному сговору группой лиц, жестокого обращения с гражданским населением с. Пески – Радковские Боровской ОТГ Изюмского района Харьковской области, а именно с отдельными жителями, принимавшими участие в составе сил обороны для обеспечения национальной безопасности Украины, в период 2014 – 2015 годов, с целью восстановления и поддержания правопорядка на территории временно

10
оккупированных районов Донецкой и Луганской областей осуществляли комплекс активных мероприятий с использованием оружия и военной техники, направленных на преодоление вооруженной агрессии российской федерации, а также вооруженного сопротивления участников террористических организаций «ДНР» и «ДНР», которые были уволены с военной службы, приехали по месту жительства потерпевшего. 23.08.1974 г.р., который является гражданским лицом – местным жителем за неимением последнего провели обшук домовладения по адресу: с. Пески-Радковские, ул. Стенная, б. 116, где нашли шеврон образца ВСУ, после чего через местных жителей сообщили о необходимости явиться по адресу ул. Центральная 20-Б в с. Пески-Радковские Боровской ОТГ Харьковской области, где находилось место постоянной дислокации оккупационных войск России.

Так, в неустановленное в ходе досудебного расследования время, но не позднее 15.05.2022 Дмитриев А.И. зная что его разыскивают военные России, прибыл в помещение детского сада, расположенного по ул. Центральная 20-Б в с. Пески-Радковские Боровской ОТГ Харьковской области, где находилось место постоянной дислокации оккупационных войск России.

Дмитриев А.И. подошел к постовому – неустановленному в ходе досудебного расследования личности - военнослужащего России, назвал свои данные и сообщил, что его вызвали, на что постовой по рации передал указанную информацию. Через некоторое время к Дмитриеву А.И. вышел Поляков Антон Александрович, угрожая применением оружия, имея умысел на жестокое обращение с гражданским населением, нарушая законы и обычаи войны, приказал Дмитриеву А.И. сесть в припаркованный рядом автомобиль марки ВАЗ синего цвета, а неустановленному в ходе досудебного расследования лицу – военнослужащему России отдал приказ увести Дмитриева А.И. к территории домовладения по ул. Парковой 6 с. Пески-Радковские, с целью проведения дальнейшего допроса и его содержания в подвале.

В этот же день, но не позднее 15.05.2022, более точное время в ходе досудебного расследования не установлено, неустановленный во время досудебного расследования военнослужащий России выполняя приказ Полякова А.А. доставил Дмитриеву А.И. на территорию частного домовладения, расположенного по ул. Парковая 6 в с. Пески Радковские Боровского ОТГ Изюмского района Харьковской области, где уже находились неустановленные во время досудебного расследования лица – военнослужащие в количестве около 8-10 человек, и ударив несколько раз прикладом автомата в область спины, приказал Дмитриеву А.И. пройти к столу, который находился на территории указанного домовладения и начал вместе с другим неустановленным военным РФ показывать изъятый во время обыска в его домовладении шеврон ВСУ, при этом применяя психологическое давление приказали положить руки на стол, при этом неустановленное во время досудебного расследования лицо – военнослужащий России начал наносить удары молотком около пальцев рук, пытаясь получить от Дмитриева А.И. информацию о военных ВСУ. Не получив желаемого ответа другие двое неустановленных в ходе досудебного расследования лица – военнослужащие РФ, выполняя приказ Полякова А.А., начали наносить удары в область рук, спины и туловища пластиковой палкой белого цвета на концах которой была намотана изоляционная лента синего и черного цвета, осознавая, что перед ними гражданское лицо, не выполнявшее каких-либо боевых задач, одетое в гражданскую одежду и на которое распространяются нормы международного гуманитарного права и их действия нарушают ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны, подписанной в г. Женеве 12.08.1949, и являются такими, которые направлены на унижение чести, устрашения, а также причинение физических и моральных страданий гражданского населения.

В дальнейшем, Дмитриеву А.И. угрожая оружием тот военный РФ, который его туда привез, приказал идти в подвал, расположенный на территории домовладения, расположенного по ул. Парковая 6 в с. Пески Радьковские Боровского ОТГ Изюмского района. После чего его поместили в погреб домовладения по указанному адресу глубиной примерно 2 метра, шириной и длиной примерно 2 метра, где уже находилось около 5 неустановленных во время досудебного расследования лиц, чем лишили Дмитриева А.И. свободы передвижения, и удерживали его против собственной воли в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды, присвоив ему порядковый номер №13 и приказал отозваться на него.

В дальнейшем в течение 5 дней, Дмитриева А.И. содержали в унижительных условиях в походном погребе глубиной примерно 2 метра, шириной и длиной примерно 2 метра против собственной воли в условиях отсутствия достаточного количества продуктов питания и воды, где постоянно находилось от 3 до 6 человек.

Через 7 суток точной даты не установлено но не позднее 21.05.2022 к территории указанного домовладения прибыл Поляков А.А. и дал приказ поднять из погреба Дмитриева А.И. После чего Поляков А.А. находясь с оружием задавал вопрос Дмитриеву А.И. по поводу того или всю известную информацию он предоставил, угрожая тем, что если Дмитриев А.И. соврал, он лично его убьет и приказал с места своего постоянного проживания не отлучаться и прибывать по первому указанию, после чего Дмитриева А.И. отпустил домой, приказав по первому требованию явиться к нему.

Таким образом, Поляков А.А. обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, что выразилось в жестоком обращении с гражданским населением с. Пески – Радьковские Боровая ОТГ Изюмского района Харьковской области во время вооруженной оккупации данного населенного пункта, совершенного по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения – преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Следователь СУ ГУНП в
Харьковской области
майор полиции

Александр Кобылка

«Согласовано»

Прокурор, который осуществляет процессуальное руководство
в уголовном производстве -
в.и.о. начальника отдела противодействия преступлениям
совершенным в условиях военного конфликта
Харьковской областной прокуратуры

Спартак БОРИСЕНКО

Памятка о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого

Подозреваемому разъяснено, что он согласно ст. 42 УПК Украины, имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают, обвиняют;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснение;

- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление безвозмездной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и потребовать открытия материалов согласно статье 290 настоящего Кодекса;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;
- 18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

обязан:

- 1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следователю судьи, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом указанным лицам;
- 2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;
- 3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следователя судьи, суда.

О подозрении мне сообщено, сообщения о подозрении с памяткой о процессуальных правах и обязанностях вручены, права подозреваемого объявлены и разъяснены «__» _____ 2023 г. в «__» час. "___" мин.

Подозреваемый: _____ / _____

Защитник: Григорьев В.А. _____

Сообщение о подозрении вручил:

Следователь СУ ГУНП в Харьковской области
майор полиции

Александр КОБЫЛКА

Текст набрал, перевод осуществил:

Следователь отдела по расследованию
особо тяжких преступлений

следственного управления Главного управления
Национальной полиции в Харьковской области
майор полиции

Александр Алексеевич Кобылка

**ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
(ИЗВЕЩЕНИЕ О ВЫЗОВЕ)**

Гр-н (ка) Поляков Антон Олександрович (ПОЛЯКОВ АНТОН АЛЕКСАНДРОВИЧ)
16.06.1981 року народження, уродженець с. Приганка Крутихінського району
Алтайського краю, Російської Федерації паспорт громадянина Росії 0104 530521,
зарєєстрований з 26.07.2016 року Російська Федерація Новосибірська область,
м. Новосибірськ, вул. Висоцького, б. 42 кв. 144, який є військовослужбовцем армії
Російської Федерації відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «24» 04
2023 року о «11:00» год. в каб. № 104 до м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого
Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового
повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2
ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у
кримінальному провадженні внесеному до СРДР № 12022221070000724 від 05.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«20» 04 2023 року

О.О.Кобилка

**ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
(ПРИЗВАННЯ НА ВЫЗОВЕ)**

Гр-н (ка) Поляков Антон Александрович (ПОЛЯКОВ АНТОН АЛЕКСАНДРОВИЧ)
16.08.1981 року народження, уродженець с. Приганка Крутихінського району
Алтайського краю, Російської Федерації паспорт громадянина Росії 0104 530521,
зарєєстрований з 26.07.2016 року Російська Федерація Новосибірська область,
м. Новосибірськ, вул. Висоцького, б. 42 кв. 144, який є військовослужбовцем армії
Російської Федерації відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «25» 04
2023 року о «11 00» год. в каб. № 104 до м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого
Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового
повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2
ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у
кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022221070000724 від 05.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або відсутність за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано примус.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції _____

О.О.Кобилка

(ПРИЗНАННЯ, ІНІЦІАЛИ, ПОСЛАДКА ПІДПИСАНОГО)

М.П.

«20» 04 2023 року

**ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
(ИЗВЕЩЕНИЕ О ВЫЗОВЕ)**

Гр-н (ка) **Поляков Антон Александрович (ПОЛЯКОВ АНТОН АЛЕКСАНДРОВИЧ)**
16.06.1981 року народження, уроженець с. Пригана Крутихінського району
Алтайського краю, Російської Федерації паспорт громадянина Росії 0104 530521,
зарегістрований з 26.07.2016 року Російська Федерація Новосибірська область,
м. Новосибірськ, вул. Висоцького, б. 42 кв. 144, який є військовослужбовцем армії
Російської Федерації відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «26» 04
2023 року о «11.00» год в каб. № 104 до м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого
Слідчого Управління ГУНП з Харківської області для отримання письмового
повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2
ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у
кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022221070000724 від 05.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) виконання примани під вартою або відбування покарання;
 - 2) обслуговування саботи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обслуговування вперевірочній силі (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або загибеллю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) неможливість одержати повістку про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано примус.

3. Як місце ухилення від виклику свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП з Харківської області майор поліції _____

О.О.Кобилка

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«26» 04 2023 року

ПОВЕСТКА О ВЫЗОВЕ

Военнослужащий Российской Федерации ПОЛЯКОВ АНТОН АЛЕКСАНДРОВИЧ, 16.06.1981 года рождения, согласно требованиям в ст. 133, 135 Уголовно процессуального кодекса Украины Вам необходимо явиться 24.04.2023, 25.04.2023, а также 26.04.2023 в 11 час.00 мин. к следователю отдела по расследованию особо тяжких преступлений следственного управления Главного управления Национальной полиции в Харьковской области в каб. № 104 помещение следственного управления Главного управления Национальной полиции в Харьковской области по адресу: г. Харьков, ул. Веснина, 14, 1-й подъезд, для участия в процессуальных действиях в качестве подозреваемого в уголовном производстве № 12022221070000724 от 05.10.2023. При себе необходимо иметь документы, удостоверяющие Вашу личность.

Согласно п.1 ч.7 ст. 42 УПК Украины подозреваемый обязан прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суду, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок - заранее сообщить об этом указанных лиц;

Статья 138 УПК Украины. Уважительные причины неприбытия человека по вызову 1. Уважительными причинами неприбытия человека по вызову являются: 1) задержание, содержание под стражей или отбывание наказания; 2) ограничение свободы передвижения в результате действия закона или судебного решения; 3) обстоятельства непреодолимой силы (эпидемии, военные события, стихийные бедствия или другие подобные обстоятельства); 4) отсутствие лица в месте жительства в течение длительного времени в результате командировки, путешествия и т.п.; 5) тяжелая болезнь или пребывание в учреждении здравоохранения в связи с лечением или беременностью при невозможности временно покинуть это заведение; б) смерть близких родственников, членов семьи или других близких лиц или серьезная угроза их жизни; 7) несвоевременное получение повестки о вызове; 8) другие обстоятельства, которые объективно делают невозможным появление лица по вызову. Статья 139. Последствия неприбытия по вызову 1. Если подозреваемый, обвиняемый, свидетель, потерпевший, гражданский ответчик, представитель юридического лица, в отношении которого осуществляется производство, который был в установленном настоящим Кодексом порядке вызван (в частности, подтверждение получения им повестки о вызове или ознакомление с его содержанием другим путем), не явился без уважительных причин или не сообщил о причинах своего неприбытия, на него налагается денежное взыскание в размере: от 0,25 до 0.5 размера прожиточного минимума для трудоспособных лиц - в случае неприбытия по вызову следователя, прокурора; от 0,5 до 2 размеров прожиточного минимума для трудоспособных лиц - в случае неприбытия на вызов следователя судьи, суда. 2. В случае, установленном частью первой настоящей статьи, к подозреваемому, обвиняемому, свидетелю может быть применен повод. 3. За злостное уклонение от явки свидетель потерпевший несет ответственность, установленную законом. 5. Уклонение от явки по вызову следователя, прокурора или судебного вызова следователя судьи, суда (неприбытие по вызову без уважительной причины более двух раз) подозреваемым, обвиняемым, объявленным в

международный розыск, и/или уехавшим и/или находящимся на вызове временно оккупированной территории Украины, территории государства, признанного Верховной Радой Украины государством-агрессором, является основанием для осуществления специального досудебного расследования или специального судебного производства.

Перевод с украинского на русский язык осуществил следователь отдела по расследованию особо тяжких преступлений следственного управления Главного управления Национальной полиции в Харьковской области Кобылка А.А.

Следователь отдела по расследованию особо тяжких преступлений
следственного управления Главного управления
Национальной полиции в Харьковской области
майор полиции

Александр КОБЫЛКА